

Vædringsforslagene, end Tilfældet har været, men jeg maa finde mig i min Skjæbne og skal nu nærmere udtale mig om de enkelte Punkter, som den ærede Minister har omtalt. Angaaende Vædringsforslaget under Nr. 7 om Kontorassistances for en af Postinspektørerne er det forfaavidt rigtigt, hvad den ærede Minister sagde, at Udvalget derom vilde give tilkjænde, at Ordningen ikke er endelig fastslaaet. Den ærede Minister mener paa sin Side, at den kun paa Grund af andre Omstændigheder ikke er endelig fastslaaet, men at den er vel skiftet til at fastslaaes, fordi den er god, men Udvalgets Anskuelse er paa den anden Side, at den er noget tvivlsom endnu, og det er af den Grund, at man har filllet Vædringsforslaget. Smidbertid lader det ikke til, at den ærede Minister har gjort Vedtagelsen af dette Vædringsforslag til et Kabinets-spørgsmaal, og derfor skal jeg ikke opholde mig nærmere derved. Hvad Forslaget under Nr. 9 angaar, da udtalte den ærede Minister, hvad jeg forresten tilbøds kan være enig med ham i, at man ikke maa drukne den ærede Administration med Genfillinger, og at man ogsaa skulde varetage Postvæsenets Lærv. Det kan man jo ganske vist; men nu kommer det jo an paa, hvorledes man opfatter Postvæsenets Lærv; thi det er jo ikke altid det Samme som Overpostbestyrelsens Lærv; det maa vi først være enige om. For det Andet er Postvæsenets Lærv ikke det Samme som Noget kontra Publikums Lærv (Sind en rigsmi nister en. De skulde gjerne falde sammen!). Sa, de skulde gjerne falde sammen, men naar man bliver enig om, at Postvæsenets Lærv er dog egentlig med en retfærdig Begrænsning Publikums Lærv, forekommer det mig, at her er Noget, hvorimod man ikke kan stille Postvæsenets Lærv op. Jeg skal i Korhed gjentage mine Udtalelser fra tidligere Møder. Naar man har Dato har givet disse Egne 6 Gange om Ugen Postforsjel fra Slagelse til Kallundborg og ligeledes 6 Gange ugentlig fra Kallundborg til Slagelse, og man saa gaar hen og nedsetter det med 50%, fordi andre Egne nogle Mile derfra faae en langt lettere Postforbindelse ved Jernbane, saa forekommer det mig, at det er saa ubilligt mod de paagjældende Egne, at det hverken er Publikums eller, ret forstaaet, Postvæsenets Lærv, der har ledet denne Kontraktasslutning, som den ærede Minister sagde, han alt var gaaet ind paa. Naar man har opført 800 Kr., saa betegner dette Bølsb — det er en Selvsølge, at jeg maa udtale det — ikke en bestemt Sum, der ikke maa eller tør overskrides, men Vedtagelsen deraf betegner efter Udvalgets Motivering, at denne Egn bør i det Mindste beholde den samme Postforbindelse, den havde, naar andre have faaet en langt videre-gaaende ved Jernbane. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 12 angaaende Lokalbefordring mellem Jernbanestationerne og Postexpeditionen i Hølsted, er det et Spørgsmaal, hvor Udvalget efter de foreliggende Dplysninger

ikke har kunnet være enig med den ærede Minister, men den ærede Minister gif ikke ind paa eller rettere sagt ikke ud fra den samme Forudsætning som Udvalget, nemlig at den ny, i dette Aar oprettede Postexpedition i Hølsted — det er Udvalgets Forudsætning — ikke kan anses nødvendig, men at det vilde være i postalf Henseende rigtigt at lade denne Postexpedition blive paa den i Nærheden oprettede Jernbanestation ved Hølsted og derfra lade Postbudene gaa ud til Hølsted By ligesom til enhver anden Landsby istedetfor at lade Brevene bære op til Hølsted By fra en Station Nord paa, expedere der ogsaa lade Budene gaa tilbage til en Kredssynd for Hølsted Station, hvorved man ganske vist fordeler Hølsted By med dens Apotheker, Herredssfoged osv. — det kan være billigt nok; — men for de andre Personer, der maa vente saa meget længere — saaledes staaer det for Udvalget, det kan være, der kan gives ganske andre Dplysninger — sker det langsommere, end det vilde ske, hvis man anlagde et Postkontor paa Jernbanestationen og betragtede det som Centrum for Postbudetrafikene for de omliggende Byer. Det er ikke en aldeles ligegyldig Sag, naar man ordner et saadant Forhold, om Postvæsenets Lærv der falder sammen med Publikums; thi det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) udtalte, og hvori Administrationen ogsaa tidligere har holdt med Rigsdagen, at man bør søge at koncentrere disse Bestillinger saa meget som muligt. I saadan en lille Station som Hølsted skulde man søge at gjøre Stationsforvalteren til Chef, om mulig haade for Jernbanekørslen og for Telegrafvæsenet og Postgangen med den fornødne billige Hjælp og ikke lægge i nogle Hundrede Mens Afstand fra Jernbanestationen en Expedition. Selve Bølsbet er ikke Dnitale værdt, men det Princip, man etablerer kontra de almindelige rigtige Principer: at koncentrere, det er det, Udvalget har imod. Nu siger den ærede Minister: Saa lægger jeg Ansvar paa Udvalget, naar de ikke faae deres Post i Hølsted. Det var da en deilig Redelighed, om man skulde bære Ansvar i den Henseende ligeoverfor Befolkningen; vi bære Ansvar ligeoverfor den ærede Minister; men mener Ministeren, at det er saa stort et Ansvar, haaber jeg, han vil søge „et andet Sted hen“, som han saa tidt taler om, eller erklære, at han ikke kan bære Ansvar for Indenrigsministeriets Styrelse, hvis han ikke faar de 400 Kr.; vi ville ikke have Ansvar for Ministerens Embedsbestyrelse, fordi vi stemme over saadanne Bølsb. — Saa kommer jeg til Post 18. Der siger den ærede Minister, at det er haardt at straffe Postmesteren i Odense med en Mult af 1,000 Kroner. Jeg tror ikke, at det er en rigtig Vending, den ærede Minister giver denne Sag; det er muligt, at somme Medlemmer i Udvalget kunne have forskellige Anskuelser i den